

δικηγόρους, άσκησε στις 8 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 12 Ιουνίου 2002 απόφαση της Αρμόδιας για τους διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ), περί παραχώρησης κατοικίας στον προσφεύγοντα και να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ την περιεχομένη στην απόδειξη καταβολής μισθού του Ιουλίου 2002 του προσφεύγοντος σχετικά με τη χορήγηση της αποζημίωσης συνθηκών διαβίωσης του άρθρου 10 του Παραρτήματος Χ του ΚΥΚ·
- να ακυρώσει, καθόσον είναι αναγκαίο, την από 28 Μαρτίου 2003 απόφαση με την οποία απορρίπτεται η από 5 Σεπτεμβρίου ένσταση του προσφεύγοντος·
- να καταδικάσει την καθής να καταβάλει τόκους υπερημερίας από τον Ιούλιο 2000 για τη διαφορά μεταξύ του ποσού που εισέπραξε ο προσφεύγων βάσει της αποζημίωσης συνθηκών διαβίωσης και αυτού που θα έπρεπε να είχε εισπράξει λαμβανομένων υπόψη των συντηρουμένων απ' αυτόν τεσσάρων τέκνων του, έως της πλήρους εξοφλήσεως, το δε εφαρμοστέο επιτόκιο να υπολογισθεί βάσει του επιτοκίου που προβλέπει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως κατά την οικεία περίοδο αυξημένο κατά δύο μονάδες·
- να καταδικάσει την καθής να καταβάλει συμβολικά ένα ευρώ για αποκατάσταση της ηθικής βλάβης·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύριοι ισχυρισμοί

Ο προσφεύγων, υπάλληλος της Επιτροπής, τοποθετημένος στην Αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Μπραζιλία, έχει τέσσερα τέκνα, τα οποία ζουν με τη μητέρα τους, πρώην σύζυγο του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων εντούτοις συμβάλλει στην ουσιαστική συντήρηση των τέκνων, όπως έχει ήδη αναγνωρίσει το Πρωτοδικείο στο πλαίσιο προηγούμενης προσφυγής που άσκησε ο προσφεύγων⁽¹⁾. Η παρούσα δίκη αφορά δύο αποφάσεις της Επιτροπής, με την πρώτη από τις οποίες απορρίπτεται η παραχώρηση στον προσφεύγοντα κατοικίας 5 υπνοδωματίων για τη στέγαση των τεσσάρων τέκνων του για τον λόγο ότι αυτά ζουν στην Ευρώπη με τη μητέρα τους, και με τη δεύτερη, που ανακοινώθηκε στον προσφεύγοντα με την απόδειξη καταβολής μισθού του Ιουλίου 2002, με την οποία λαμβάνονται υπόψη μόνο δύο από τα τέσσερα τέκνα για τον καθορισμό της αποζημίωσης συνθηκών διαβίωσης (άρθρο 10 του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ).

Για να στηρίξει την προσφυγή του, ο προσφεύγων, προβάλλει παραβάσεις του παραρτήματος Χ του ΚΥΚ, της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αρχής «patere legem quam ipse fecit». Ως προς την απόφαση σχετικά με την αποζημίωση συνθηκών διαβίωσης, ο προσφεύγων προβάλλει επίσης τον αδικαιολόγητο πλουτισμό των Κοινοτήτων και παραβιάσεις της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και των αρχών της νομιμότητας και της χρηστής διοικήσεως.

⁽¹⁾ Απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-271/01, Υπ. Υπ. 2002, σ. II-1109, που ανακοινώθηκε στην ΕΕ C 19 της 25.9.1993, σ. 33.

Προσφυγή του Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwerter e.V. και του Josef Kloh κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 14 Ιουλίου 2003

(Υπόθεση T-256/03)

(2003/C 213/80)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwerter e.V., με έδρα στο Bochum (Γερμανία), και ο Josef Kloh, κάτοικος Eichenried (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους R. Steiling και S. Wienhues, άσκησε στις 14 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 6 της από 12 Μαΐου 2003 αποφάσεως της Επιτροπής (2003/328/EK), καθόσον οι εξαιρετικές ρυθμίσεις όσον αφορά τη χρήση υπολειμμάτων τροφίμων της κατηγορίας 3 στη διατροφή των χοίρων και την απαγόρευση της ανακύκλωσης εντός ενός ζωικού είδους για τη διατροφή χοίρων με χυλό ισχύουν το αργότερο μέχρι την 31η Οκτωβρίου 2006,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην υπόθεση T-391/02 ⁽¹⁾, οι προσφεύγοντες άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως κατά του κανονισμού (ΕΚ) 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾ και ζήτησαν την ακύρωση αυτού του κανονισμού καθόσον οι εξαιρέσεις από την απαγόρευση της χρήσεως υπολειμμάτων τροφίμων στη διατροφή σύμφωνα με το άρθρο 22 επιτρέπονται για διάστημα το πολύ 4 ετών από 1ης Νοεμβρίου 2002. Με την προσβαλλόμενη απόφαση θεσπίστηκαν μεταβατικές ρυθμίσεις σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 2, του κανονισμού.

Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι το χρονικό όριο ισχύος των μεταβατικών ρυθμίσεων είναι παράνομο. Δεν είναι αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου. Οι προσφεύγοντες επικαλούνται επίσης τους προβληθέντες στο πλαίσιο της υποθέσεως T-391/02 λόγους ακυρώσεως και επιχειρήματα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44, σ. 42.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 3ης Οκτωβρίου 2002 για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ L 273, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή του Andreas Mausolf κατά της Ευρώπης, που ασκήθηκε στις 11 Ιουλίου 2003**(Υπόθεση T-258/03)**

(2003/C 213/81)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Ο Andreas Mausolf, εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους M. F. Baltussen και P. de Casparis, άσκησε στις 11 Ιουλίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Ευρώπης.

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να ακυρώσει την από την Ευρώπη (μερική) απόρριψη στις 14 Απριλίου 2003 της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος κατά της αποφάσεως της 30ής Σεπτεμβρίου 2002 και συγχρόνως να ακυρώσει την απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2002·
- 2) να υποχρεώσει την Ευρώπη να καταβάλει αποζημίωση στον προσφεύγοντα και, εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Ευρώπη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων εργάζεται από την 1η Ιουλίου 1999 για την καθής-εναγομένη (στο εξής: καθής). Την 1η Ιουλίου 2003 έληξε η σύμβασή του εργασίας. Ωστόσο, η αίτηση του προσφεύγοντος να παραταθεί η σύμβασή του απορρίφθηκε από την καθής. Η απόφαση αυτή προσβλήθηκε από τον προσφεύγοντα.

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων προβάλλει πρώτα παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

Στη συνέχεια, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η καθής υπερέβη τα όρια της ελευθερίας της να χαράζει την πολιτική της. Η καθής έχει δημοσιοποιήσει ορισμένα σημεία αφετηρίας, κανόνες πολιτικής και ένα σταδιακό πρόγραμμα για να εξασφαλίσει το να παρατείνονται οι συμβάσεις με ξεκάθαρο και διαφανή τρόπο. Κατά τον προσφεύγοντα, η καθής υπερέβη τη διακριτική εξουσία που έχει για την εφαρμογή των κανόνων αυτών.

Επιπλέον, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση του καθήκοντος προνοίας και παραβίαση της αρχής της ισοτιμίας.

Τέλος, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι είναι μέλος του συμβουλίου των εργαζομένων της Ευρώπης και το γεγονός ότι ανήκει σε συνδικαλιστική οργάνωση αποτελούν την αιτία για την οποία δεν παρατάθηκε η σύμβασή του. Ο προσφεύγων θεωρεί ότι οι εργαζόμενοι που είναι μέλη οργάνου συνδιαχειρίσεως πρέπει να απολαύουν ειδικής προστασίας κατά των απολύσεων και ότι σε αυτού του είδους τις περιπτώσεις ο εργοδότης πρέπει να αποδεικνύει ότι δεν υπάρχει σχέση μεταξύ της απολύσεως και των δραστηριοτήτων του εργαζομένου.

Διαγραφή της υποθέσεως T-280/93 ⁽¹⁾

(2003/C 213/82)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 12ης Ιουνίου 2003, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-280/93, Brian Stephen Garrett κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 302 της 19.11.92.